

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת וישב תשפ"ב תהא שנת פנים בפנים.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

https://drive.google.com/file/d/1UWo52gm_txACKyLCRIxHWwnKwSLfyqJM/view

רמז לחנפה תשפ"ב: "עד פה ונשתחוה", אותיות 'חנופ' תש"ח ע"ד שנים.

מצינו בזהר (תיקונים כט.) וְהָיָה הוּא שְׂמוֹנָה יְמֵי הַחֲנֻפָּה, לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יָמִים, שֶׁהֵם בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וּמִיָּד שְׁעָלָה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, שׁוֹרָה כ"ה עַל יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה בְּכֶסֶל, וְאֵלוּ הֵם כ"ה אוֹתִיּוֹת הַיְחִוּד, שֶׁהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו', וְזֶה הוּא חֲנוּפֵ"ה חֲנ"ו כ"ה. וּבַזְהַר (ח"ג רנז.) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הִיא כ"ה כ"ה אוֹתִיּוֹת עִמּוֹ בְּשֵׁשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו', וּבְגִלְגָּלָה אָמַר אַבְרָהָם "גִּלְגָּלָה עַד כ"ה וְנִשְׁתַּחֲוּה". "כ"ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב". רואים שהפסוק "גִּלְגָּלָה עַד כ"ה וְנִשְׁתַּחֲוּה" מרמז על חנופ"ה חנ"ו כ"ה.

מצינו במדרש (בר נז, ב) "שְׁבוּ לָכֶם פֶּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעַר גִּלְגָּלָה עַד כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּה וְנִשׁוּבָה אֲלֵיכֶם", אָמַר רַבִּי יִצְחָק עֲתִיד הַמָּקוֹם לִירְחֹק מִבְּעָלְיוֹ, וּלְעוֹלָם, תִּלְמוּד לומר "זֹאת מְנוּחָתִי עַד עַד", עַד פֶּה אֲשֶׁב לְכַשֵּׁיבָא אוֹתוֹ שְׁכָתוֹב בּוֹ "עֲנִי וְרַכֵּב עַל חֲמוֹר". רואים שאברהם רמז לישמעאל "גִּלְגָּלָה עַד כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּה וְנִשׁוּבָה אֲלֵיכֶם", שְׁתַּחֲוֶיָה לוֹ אַחֲזִיזָה בַּמָּקוֹם הַמְקֻדָּשׁ עַד שְׁיָבֵא הַמְּשִׁיחַ שְׂרוּכֵב עַל חֲמוֹר. וְכֵן "עַד כָּה" קְשׁוּר לְתִשׁוּבָה כְּכַתוּב (תהילים צ, ג) "תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מִשֶּׁה גְרוֹנְדִּין יִנְסְקִי שְׁלִיט"א שְׁמַחְנֻכָּה תש"ח עַד חֲנֻכָּה תשפ"ב יֵשׁ ע"ד שָׁנִים, וְלִכְּן הָאוֹתִיּוֹת חֲנוּכָּה תש"ח ע"ד הֵן אוֹתֵן אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמַּלְאָכִים "עַד כָּה וְנִשְׁתַּחֲוּה". וְכַפִּי שֶׁהִבְאֵנוּ שְׁ"כָה" מְרַמֵּז עַל כ"ה כְּסֵלִיו. וְכֵן "וְנִשְׁתַּחֲוּה" עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימְטְרִיא תשפ"ב. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנֵי שְׁלִיט"א שְׁאֲמַצֵּעַ תְּבַת "וְנִשׁוּבָה" בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ. וְרוֹאִים אֶת הָאוֹתִיּוֹת וְ"ה" שֶׁנִּשְׁאַרְוּ בְּתַחֲלָה וּבְסוֹף הַמֶּלֶךְ "וְנִשׁוּבָה", וְכֵן

בסוף המלה "ונשתחווה" ברמז הקודם, כי אותיות אלו מסמלות את היחוד השלם שיהיה בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בנימינו אמן. ולכן קבעו חז"ל בחנכה (שבת כא:) שהנר ידלק עד שתכלה רגל מן השוק, דיש כאן רמז שהאור של חנכה מאיר גם ברשות הרבים, בבחינה התחתונה ביותר, בחינת הרגל, עד שתכלה בחינת הרגל מן השוק מלשון שוק שהוא שם של הרגל. רמז על אור הגאולה העתידה שהוא אור החנכה שיאיר כאשר נגיע למדרגה התחתונה של רגלין ברגלין. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שאם נוריד מספר רג"ל ממספר השו"ק נקבל מספר ב' פעמים חנוכה, לרמז שאור החנכה ירד פעם שניה בגאולה העתידה.

יש עוד פסוק דומה לפסוק שהזכרנו "ונלכה עד כה", והוא יחיד בתנ"ך בנסח דומה, ובשני המקומות יש רמז על נבואה, כמובא ברש"י "ונלכה עד כה ונשתחווה ונשובה" נתנבא שישובו שניהם. ושם מדבר ששואל חפש את שמואל הנביא שיאמר לו בנבואה לאן נעלמו האתונות: (ש"א ט, ט) "לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה". ויש גם רמז במלים "הראה הראה" על גרות חנכה עליהם נאמר לראותם בלבד. וכן שואל הלך לחפש את האתונות ומצא מלוכה, וזה דומה למדרש שהבאנו שבזמן הגאולה ישוב אברהם אבינו לקחת את החמור מישמעאל ויתן אותו למשיח שרוכב על חמור. וכן שם שואל שב ומצא את האתונות ויחד אתם מצא את המלוכה שהיא התנוצצות מגאלת ישראל. וכן "לכו ונלכה עד הראה" בגימטריא מלך המשיח. וכן שואל שמואל הנביא בגימטריא שנת הקץ תשפ"ב. וכן "ונלכה עד" בגימטריא שם א"ל במלוי אל"ף למ"ד, שהוא השם של קץ הימין שמביא את הגאולה. וכן שמואל"ל אותיות ש"ם א"ל, וגם בשאו"ל יש שם א"ל שהם משרש הנצח שמקבל מהחסד משם א"ל. וכן "פי לנביא היום יקרא לפנים הראה" ר"ת ליל"ה וכתוב "היום", הינו "לילה כיום יאיר" בזמן הגאולה "היום אם בקולו תשמעו".

לכו מצא שואל את האתונות בקבורת רחל שנקברה במקום הזה, כדי להביא גאולה לישראל. וכמו שכתוב (ש"א י, ב) "בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתונות אשר הלכת לבקש". וברש"י שם "עם קברת רחל בגבול בנימן" והלא קבורת רחל בגבול יהודה בבית לחם, אלא עכשו הם בקבורת רחל, וכשתפגע בהם תמצאם בגבול בנימן בצלצח, צלצח צל לצח של הקדוש ברוך הוא שהוא צח ואדום והיא ירושלים. ורואים ששמואל קשר את קבורת רחל לבית המקדש שנמצא בגבול בנימן, וכפי שבארנו שמציאת האתונות בקבורת רחל היא סוד מציאת אור הגאולה ובית המקדש שקשור עם קבורת רחל.

בְּשָׁנֵי מקומות בתנ"ך מופיעות המלים **"לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל"**; פעם אחת בפסוק שהבאנו (ש"א ט, ט) **"לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל** כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה פי לנביא היום יקרא **לְפָנִים** הראה". ופעם שנייה במגלת רות שגם נכתבה על ידי שמואל הנביא, כמו הנביא שמואל שהזכרנו: (רות ד, ז) **"וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל** על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתנו לרעהו וזאת התעודה **בְּיִשְׂרָאֵל**". ורואים קשר בין שני הפסוקים אחד שמקים את מלכות שאול והשני שמקים את מלכות דוד, בסוד חבור משיח בן יוסף ומשיח בן דוד. וכמו שאצל שאול מצאו את האתונות בקבורת רחל, גם במגלת רות נרמז בהמשך הכתוב **"וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר וְהַזְּקֵנִים עֲדִים יִתְּנוּ יְהוָה אֵת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וּכְלָאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיָּהֶם אֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה חֵיל בְּאַפְרָתָה וַיִּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לְחָם"** ורואים קשר ל"בית לחם" ששם קבורת רחל. וכן מזכיר הכתוב את רחל, וכפי שמובא ברש"י שם **"כְּרַחֵל וּכְלָאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיָּהֶם וְגו'"** הקדימו רחל ללאה. הינו הסוד של הקדמת מלכות שאול מרחל למלכות דוד מלאה. ויתכן שרחל נרמזת במלים **"לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל"** הינו הפנימי והראשון של **יִשְׂרָאֵל** שהוא **יעקב**, כי רחל היתה רצונו הפנימי הראשון של יעקב. וכן **"לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כה"** עם המלים והכולל בגימטריא **תשפ"ב**. וכן **"לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כה אמר האיש"** בגימטריא 1335 זמן הקץ בדניאל. וכן המלים **"בְּאַפְרָתָה וַיִּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לְחָם"** הן אותן אותיות של הכתוב שמדבר על קבורת רחל: (בראשית מח, ז) **"וַאֲקַבְרֶהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אַפְרָתָה הִוא בֵּית לְחָם"**. וכן אפרת נרמזת במדת התפארת של יעקב, וזאת גם המשמעות של **בית לחם**, כי אפרת נטריון אפר פת, הינו מקום פת שהוא הבית של הלחם, כי אפר בארמית זה מקום. והתפארת היא הבית של המלכות שנקראת לחם, הינו מקום היחוד של תפארת ומלכות.

כְּתוּב (ש"א ט, ג) **"וְתֹאבְדָּנָה הָאֲתָנֹת לְקִישׁ אָבִי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֵל שְׂאוּל בְּנוֹ קַח נָא אֶתְךָ אֵת אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לְךָ בְּקֶשׁ אֵת הָאֲתָנֹת"**, ומזכר שם 8 פעמים אתונות, ורואים קשר בין המספר 8 של חנכה להארת אמא שהיא הארת **"כה"**. ויתכן שפנין שמלכות שאול היא הקדמה למלכות דוד בבחינת אמא שקודמת למלכות, לכן זה השתלשל דרך האתון שהיא אם החמור. וכן מובא במעם לועז שמל"ך נרמז בכתוב שם **"וקום לך בקש את האתנת"**.

מְצִינֵנו בגמרא (מועד קטן יח.) אמר ר' יוחנן מנין שברית כרותה לשפתים, שנאמר **"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׂבו לְכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעָרִים נִלְכָּה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם"**, ואסתיעא מילתא דהדור תרווייהו. ורואים שהגמרא מקשה מדוע אמר אברהם בלשון רבים שהוא ישוב עם יצחק, אם הוא הולך לעקוד אותו, ובאר הרה"ג ר' ג. ט. שליט"א שאברהם רמז לישמעאל שהוא ישוב אליו בגאולה העתידה לכן זה בלשון רבים, וכפי שבארנו שאברהם רמז שישוב בשנת **"וְנִשְׁתַּחֲוֶה"** בגימטריא **תשפ"ב**, שרק עד שנת תשפ"ב יהיה קיום לחמור ולא יותר.

כתוב (בראשית כז, מד) **"וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחְדִּים עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב חֶמֶת אַחִיד: עַד שׁוֹב אִף אַחִיד מִמֶּךָ וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ"**. וְשִׁמְעֵתִי מֵהֲרַהֲרֵה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שֵׁיש כָּאן רְמַז עַל שְׁנַת תִּשְׁפ"ב בְּגִימָטְרִיא עַד תָּשׁוּב, שָׂאז כָּבֵר נִגִיעַ לְזִמְנוֹ שֶׁל **"עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב חֶמֶת אַחִיד"** וְנִזְכָּה לְגֵאֲלָה. וְכֵן **"ע"ד** מְסַמֵּל אֶת הַיְחֻד הַשְּׁלֵם, כְּמוֹבֵא ב'לְקוּטֵי הַגֵּר"א' שְׂאוֹתִיּוֹת **"ע"ד** שְׁבִ'וֹעַד' שֶׁל בִּשְׁכַמְלוֹ, מְתִיחָדוֹת עִם אוֹתִיּוֹת **"ע"ד** שְׁבִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְבַד' שֶׁל וְעַד נִפְתַּח הָאוֹת ם' סְתוּמָה שְׁפִתִיחָתָה הִיא סוּד הַגֵּאֲלָה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהֵר (מִשְׁפָּטִים קכ). בְּדַרְגָּת מְשִׁיח בֶּן יוֹסֵף הוּא רוּמֵז, **"עֵתָה יִלְחַכּוּ הַקְּהָל אֶת כָּל סְבִיבֵתֵינוּ כְּלַחֵף הַשּׁוֹר אֶת יָרֵק הַשְּׂדֵה"**, שְׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר **"בְּפֶרֶח רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב לְהִשְׁמָדֵם עַדִּי עַד"**. וְלֹא עַד בְּכֻלָּל, אֲלֵא עַד דְּמָטִי לְעַד', מִתְמַן וְאֵילָף **"לְהִשְׁמָדֵם עַדִּי עַד"** וְכוּ', וְיִתְקַיֵּם בְּהֵוֵא זִמְנָא **"בְּבִקָר יֹאכֵל עַד"**, דְּהֵינּוּ **"עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה"**. הַזֵּהֵר מְרַמֵּז כְּשִׁנְגִיעַ לְבַחֲנִית עַד, אִז תִּתְחִיל נְפִילַת הַרְשָׁעִים בְּסוּד **"לְהִשְׁמָדֵם עַדִּי עַד"**. וְיִתְקַיֵּמוּ פְּסוּקֵי הַגֵּאֲלָה **"בְּבִקָר יֹאכֵל עַד"**, **"עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה"**. וְהוֹסִיף הַרַהֲ"ג ר' מְנַחֵם בְּרַהוּם שְׁלִיט"א שֶׁהַתְּפִלוֹת בְּסוּף כָּל תְּפִלָּה עַל הַגֵּאֲלָה, עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ, מְתִחִילוֹת וּמְסִתִּימוֹת בְּאוֹתִיּוֹת **"ע"ד"**. כִּי הַתְּפִלוֹת מְסִתִּימוֹת ב'אֵין עוֹד' וּב'ה' אַחַד'. וְכֵן ב' פְּעָמִים **"ע"ד** נְרַמְזוֹת בְּכְתוּב (דְּנִיאל ז, כח) **"עֲדֹן וְעֲדִינִן וּפְלַג עֲדֹן"**. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל הַגֵּאֲלָה הַעֲתִידָה (יִשְׁעִיָה כו, ד) **"בְּטַחוּ בַּהוֹי"ה עַדִּי עַד כִּי בִּיהַ הוֹי"ה צוֹר עוֹלָמִים"** עִם הַמְּלִים וְהַכּוֹלָל בְּגִימָטְרִיא ה'תִּשְׁפ"א. וְלִפִּי חֲשׁוֹן גְּדוֹל שֶׁל אוֹתִיּוֹת סוֹפִיּוֹת יוֹצֵא הַקֶּץ שֶׁל דְּנִיאל 1335 עִם הַכּוֹלָל. וְכֵן מְסַפֵּר **"ע"ד** מְרַמֵּז עַל מְסַפֵּר 7 וּמְסַפֵּר 4 שִׁמְסִמִּים אֶת הַמְּלָכוֹת.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (סְנַהֲדְרִין צד) **"לְמַרְבֵּה הַמְּשָׁרָה וְלְשִׁלּוּם אֵין קִץ"**, אֶמַר רַבִּי תַנְחוּם, דְּרַש בַּר קַפְרָא בְּצַפּוּרִי, מִפְּנֵי מַה כָּל מ"ם שְׁבָאֲמַצַּע תְּבָה פְּתוּחָה, וְזוֹ סְתוּמָה, בְּקֶשׁ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת חִזְקִיהוּ מְשִׁיח, וְסַנְחַרִּיב גּוֹג וּמְגוּג. אֶמַרְהָ מִדַּת הַדִּין לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וּמַה דָּוִד מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵמַר כְּמַה שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְפָנֶיךָ, לֹא עָשִׂיתוּ מְשִׁיח, חִזְקִיָה, שְׁעֲשִׂיתָ לוֹ כָּל הַנְּסִים הַלְלוּ, וְלֹא אֶמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה, תַּעֲשֶׂה מְשִׁיח לְכֶךָ נְסִתָּם. וּמְבַאֵר ר' רַבְּנּוּ בַּחֲיִי מַה עֲנִין שְׁנִסְתָּתָם הֵם' כְּשִׁנְדַּחְתָּה הַגֵּאֲלָה (בְּרַאשִׁית זז, כח) **"לְסַרְבֵּה הַמְּשָׁרָה"** וְלְשִׁלּוּם אֵין קִץ", וּבִאֵה הַמ"ם סְתוּמָה שְׁלֵא כְּמִשְׁפָּט, כִּי מִשְׁפָּט הַמ"ם שְׁבָאֲמַצַּע תְּבָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה וְזוֹ סְתוּמָה לְרַמֵּז כִּי הַמְּעַלָּה וְהַמְּשָׁרָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל הִלֵּא הִיא סְתוּמָה בְּזִמְנוֹ הַגְּלוּת. הֵינּוּ שֵׁם' סְתוּמָה מִקוּמָה בְּסוּף הַתְּבָה, וְכִנְיִסְתָּה כָּאן, בְּאֲמַצַּע, מְרָאָה שֶׁהִיא בְּאֲמַת מ' פְּתוּחָה, אֲלֵא שְׁנִסְתָּמָה עַד זִמְנוֹ הַקֶּץ, וְאִז תִּפְתַּח. וְכֵן נִרְאָה שֶׁהַכְּתוּב (דְּנִיאל יב, ט) **"וַיֹּאמֶר לָךְ דְּנִיאל כִּי סְתָמִים וְחִתְמִים הַדְּבָרִים עַד עַת קִץ"** יֵשׁ בּוֹ ג' פְּעָמִים ם' סְתוּמָה בְּתַבּוֹת "סְתָמִים

וחתמים הדברים" לרמז על האות ס' סתומה שתשאר סתומה וחתומה "עד עת קץ". והוא משלים את הכתוב "למרבה המשרה ולשלום אין קץ". הינו ה"אין קץ" נפתר ב"עד עת קץ". וכן הלשון "סתמים וחתמים" מרמזת על הס' סתומה. וראה זה פלא, הכתוב (דניאל יב, ט) "ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ" עם האותיות והכולל בגימטריא תשפ"ב. ויש כאן רמז על האות ס' של "הדברים" שנקללת בגימטריא עם התבות "עד עת קץ" בגימטריא תשפ"ב, שאז היא תפתח ויבא משיח אכ"ר.

להלן צפון מאת הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א יחיד בתורה ממ"ד מ"י [אמא] ליד"ת משי"ח עובר את הפסוק "עד אשר תשוב חמת אחיד: עד שוב אף אחיד ממך"

ו רוח חיים והבאים זכרו ונקבה מכל
מאתי הוהמן השמים והפך את הערים
עד שוב באף אחיך ממך ושכח את אשר עשי
יענה דשן ואהלי במהבת ענהו אלהב
בי ונגדלו את דברי אדני ויאמראבי
יויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי
הלפני העם וידברו הוהאל משהל אמר
יהוה עמכם על כלה דבריהם האלהו על
זרעך אתננה ושלחתי לפניך מלאך וג
חל' הוהוה ותרמתמן המנחה להארן ו
לוידבריהוהאל משהל אמר דבר אלב
גלהמותי ומתושני הסדמי הסבסואי
יסאלף וששמאותו המשיסלבני יהוד
חהשלמיסעשרים וארבעה פריסאים
אתים איםאיש מקריבי הקטרתו דבריהו
מאותבני יששכר למשפחתם ולעמשפ
סאתהארץ אל עזרהכהן ויהושעבנו
רלאנטעתו אכלתו שבעתה שמרלרפנת
יך ולאיראהלך שאר בכל גבלך שבעת
רכותהאלהו השי גרכי תשמעבהו ליה

מצינו במדרש (קה"ר יב, ט) בקש להלת לעמד על הקץ מתי, שנאמר "אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ", אמר לו הקדוש ברוך הוא כפר הכתבתיהו על ספר הישר "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה". לבא לפומא לא גלי. וכן "השבעתי" בגימטריא ה"תשפ"ב. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש"עד שתחפץ" שוב יש

רמז לע"ד שנים מתש"ח הינו תשפ"ב. וכן "אם תעירו" בגימטריא תשכ"ז שהיה שלב בפקידות משנת תש"ח עד שנת תשפ"ב כידוע. וכן "ואם תעוררו את" עם המלים והכולל בגימטריא 1334 שהוא מספר אחד לפני הקץ של 1335 הינו שעדין לא הגיע הזמן. וכן הר"ת של המלים "ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ" בגימטריא תשפ"ב. וכן "שתחפץ" בגימטריא משי"ח במלוי האותיות מ"מ שי"ן יו"ד חי"ת. וכן כניסת בני ישראל לארץ ישראל בשנת ב' אלפים תפ"ח שהיתה סמל לגאולה העתידה, שאז נפתח הפתח של ארץ ישראל, נרמזת בפתוב "שתחפץ". ומרמזת גם בפתוב המדבר על מלך המשיח (בראשית א, ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים". וכן יש רמז על תקיעת שופר של איל שבא לעורר את הצפיה לישועה, בפסוק: (שה"ש ב, ז) "השבועתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ", וכן מובא ב'רוקח' (שה"ש ה, ד) שג' פעמים מזכר בשיר השירים הלשון "האהבה עד שתחפץ" ר"ת שג"ה, לרמז שמלחמת גוג ומגוג תהיה ג' שעות, וכן מובא בספר 'שפתי דעת' מהרה"ג ר' משה חפוטה שליט"א שבמלה "שתחפץ" מרמזים ג' קצים, תש"ח, תש"פ, תש"ץ. שבהם נמצאים שלבי הפקידה של הגאולה. וכן ה'תרגום יונתן' מבאר את הפתוב "ותרועת מלך ב'", על תקיעת שופר של הגאולה, ותרועה מלך עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא תשפ"ב.

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (ויצא) והנה כל חכמת בלעם ובעור אביו, ולבן אביו של בעור, היתה בבחינת אלו האורות היוצאים מעקבי לאה, שנתאחזו בהם פנזפר, פי כלם למדו חכמתם זה מזה. פי לבן נתגלגל בבלעם וכל הקסמים שלהם היו באפן אחד. ובפרט במה שבארנו שם, פי בלעם שרשו הוא לבן, והוא נמשך מאלו האורות המבלעים באלו העקבים, ולכן נקרא בלעם. ולכן היה שקול כמשה, שהוא הדעת דקדושה, ולכן נאמר בו "וידע דעת עליון". וכן מובא בספר 'הלקוטים' להאריז"ל (שמות) סוד דורו של משה נקרא דור דעה, פי כלם מסוד הדעת, וכנגדם הערב רב שהיו מהדעת דקלפה. פרוש אותם הניצוצין דקרי מה שהוציא אדם הראשון בק"ל שנה ועדין לא היו מתקנים, ומשה היה רוצה להוציאם קדם הזמן ולתקנם תכף, ובשביל אלו היה הגלות של מצרים בסוד הדעת העליון, פי ישראל וערב רב כלם מסוד הדעת, ולכן תמצא פי ערב רב בגימטריא דעת. ורואים שקליפת הערב רב ששרשה מלבן הארמי שבניו היו ראשי הערב רב הם משרש הדעת דקלפה. לפי זה נראה לבאר הפתוב (בראשית לב, ה) "פה תאמרון לאדני לעשו פה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה". ומבאר בעל הטורים שם "עד עתה", כלומר אני צריך להתאחר עד שיעברו "עתה" ע' של [גלות] בבל.

ות' של [גלות] מצרים. וה' אלפים של גלות אדום, ויבא אלף הששי שהם ימות המשיח, ואחר כך "ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו". ורואים שהפסוק הזה מרמז על זמן הגאולה, ואם כתוב "עתה", זה מרמז על זמן גאולת בעתה. ונרמז כאן "עד עתה" ע"ד שנים של קליפת הערב רב שמסתיימים בשנת תשפ"ב. וכן "עתה" בגימטריא דעת שמסמלת את קליפת הערב רב, והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שע"ד נרמז בדע"ת.

ענין האמונה פשוטה בביאת המשיח בכל יום שיבוא, לעמת למוד הנביא דניאל ועוד, שמחשבים חשבונות מתמטיים לחשב את זמן הגאולה.

מובא בפרוש הברטנורא למגלת רות שתורתו של משיח נעלמה גם ממשה רבנו: "וימד שש שערים", וזה לשון פתח ושער, והיה ראוי שיהיו שבעה נגד שבע ספירות וכו', ולפי שטוב זה השער הוא נסתר ואינו יכול לגלות אלא למשיח בן דוד, לא כתב פאן אלא "שש שערים". רמז לשש שערים. וזה השער נעלם אפלו ממשה רבנו עליו השלום, ועל זה השער טרח משה הרבה להשיגו, ועליו נאמר "הודעני נא את דרךך". ומצד שני קבורת משה היתה בסוד תורתו של משיח, כמובא בזהר (תצא רפ.) על הכתוב "ויקבר אתו בגי", שמשה נקבר בסוד הכתוב "כל גיא ינשא", ומצינו בזהר (תיקונים כב:) "כל גיא ינשא", אלו גימטריאות פרפראות לחכמה. וכן מובא בשם הגר"א על הפסוק (ישעי' מ, ד) "כל גיא ינשא", שלעתיד לבא תנשא ותתרומם מאד תורת הרמז. וכן מצינו בזהר (תיקונים פח:) על הכתוב "ויקבר אתו בגי", שמשה נקבר בסוד נהר גיחון. ומובא בשם הגר"א (על הזהר פקודי רנה:) קלפה ירקה פישון פשט, תהו, ובה אין צריך הפאה. וכד מטו לקליפא תנינא דאיהי תקיפא רמז, בהו, שם "כל הולך על גחון", "ולא ידע איש את קברתו", ושם האי נחש איהי קשיא לון. רואים שעל תורת הרמז יש נחש חזק ותקיף, והיא

שיכת לנהר גיחון שרש הנחש שנקרא גחון ושם נקבר משה. ולכן נאמר על קבורתו של משה "ולא ידע איש את קברתו" לרמז שאי אפשר להשיג את תורת הרמז בעולם הזה שתתגלה רק בביאת המשיח. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שמקום קבורת משה **גיא בית פעור** בגימטריא **תשפ"ב** שאז נזכה לתורתו של משיח ותתגלה קבורת משה במקום הזה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שמשה נקבר **בהר נבו** בגימטריא **גמטריא**, הינו שנקבר בתורת הרמז בסוד הגמטריא. כפי שנבאר על הר **נבו** שהוא אותיות **נ' בו**. רמז על **שער הנרן** שמשה לא השיג בחייו רק בזמן פטירתו. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א ש"ויקבר אתו בגי" אותיות **או"ת** רמז על תורת הרמז שנמצאת ב**אותיות** ששם נקבר משה.

מצינו בגמרא (מגילה י"ג:) "**הפיל פור הוא הגורל**", **תנא**, **כיון שנפל פור בחדש אדר**, שמח שמחה גדולה, אמר, **נפל לי פור בירח שמת בו משה רבנו**, והוא לא ידע שבשבועה באדר מת משה רבינו, ובשבועה באדר נולד **משה רבינו**. ולכאורה קשה מדוע שמח המן מהגורל שיצא על יום י"ג באדר [יום תענית אסתר], בגלל יום ז' באדר. ובספר תורת משה ל'חתם סופר' מביא כמה פרושים על זה, או שיום י"ג באדר יוצא יום ז' באדר לשנת החמה לפי החשבון של אותה שנה שהיתה שנה אחרי העבור. ועוד פרוש מביא שם (דרוש לז' אדר שני) **מאחר שמת משה בז' אדר שלמו ימי אבלו ב"ג אדר**, והיה המן יודע שאבלות הצדיק יגן עליהן כמו שהגנו שבועת ימי אבלות של **מתושלח על דור המבול**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א ששמו של משה **אביגדר** אותיות **י"ג באדר** וזה מראה שבאמת היום הזה קשור למשה שבו שלמו ימי אבלו כמו שאומר ה'חתם סופר', ולכן המן שמח מהיום הזה דוקא. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ש**י"ג אדר ר"ת גי"א**, ומצינו בזהר (תצא רפ.) על הכתוב "ויקבר אתו בגי", שמשה נקבר בסוד הכתוב "**כל גיא ינשא**", וזה הסוד ש**לא ידע איש את קבורתו** בבחינת האור של פורים שיש בו **עד דלא ידע**. **מצינו** בגמרא (מגילה ז:) **אמר רבא מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי**. ושמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שאמונה פשוטה בגימטריא **ארור המן** או **ברוך מרדכי**, ונראה לבאר כיון שאמונה היא למעלה מהדעת, אבל עולים אליה דרך הדעת כשאדם מגיע להשגה שהוא אינו יכול להשיג בסוד תכלית הידיעה שלא נדע, שם נכנס האדם לעולם האמונה שסומך על ה' לגמרי ומאמין בו כמו ילד שסומך על אביו בלי השגה כלל. לכן כשאדם מחשב בדעתו את הגימטריא של **ארור המן** או של **ברוך מרדכי** והוא רואה שהם אותה גימטריא, הוא מגיע לדרגה של **עד דלא ידע** הינו לעלות למעלה מהדעת ולהגיע לאמונה פשוטה שהיא אותו מספר.

וְזֶה הַסּוּד שֶׁלֹּא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ בְּבַחֲיַנַּת הָאוּר שֶׁל 'עַד דְּלֹא יֵדַע', הֵינּוּ תוֹרַת הַרְמֵז וְהַגִּימָטְרִיָּאוֹת כְּמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה אוֹ אֲרוּר הָמֵן אוֹ בְּרוּךְ מְרֻדְכִי שֶׁהֵם אוֹתוֹ מִסְפָּר, זֶה מוֹבִיל אֶת הָאָדָם לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שֶׁהִיא לְמַעַלָּה מִהַדְעַת דְּרָךְ הַדְעַת שְׁמִתְחַבְּרַת לְעוֹלָם הָאֲמוּנָה. לְכֵן מִצַּד אֶחָד אָמְרוּ חֲז"ל שֶׁאָדָם צָרִיךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא, וּמִצַּד שֵׁנִי ה' אָמַר לְדִנְיָאֵל חֲשֻׁבֹנוֹת שֶׁל קִצִּים שֶׁצָּרִיךְ לְחַשֵּׁב אוֹתָם בְּתוֹרַת הַרְמֵז בְּבַחֲיַנַּת דְּעַת. וְכֵן מְצִינּוּ בַּמְדְּרָשׁ (תְּהִילִים ז) הַתְּחִיל צִוַּח, "עַד אָנָּה ה' שׁוֹעֲתִי וְלֹא תִשְׁמַע". עֲנָהוּ הַקַּב"ה וְאָמַר לוֹ, בֶּן תוֹרָה אַתָּה וְלֹא עִם הָאָרֶץ, כָּתַב לְךָ בְּלוּחַ אֶחָד אֶל"ף בִּי"ת, וְאַחֲרַי כֶּף תֹּאמַר הוֹדִיעֲנִי אֶת הַקֶּץ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר, "וַיַּעֲנֵנִי וַיֹּאמֶר כָּתוּב חֲזוֹן וּבָאָר עַל הַלְּחוֹת". וְכֵן הוּא אוֹמֵר, "כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָאָה". רוֹאִים שֶׁחֲבִקוּק שׁוֹאֵל אֶת ה' "עַד מָתִי", וְה' עוֹנֶה לוֹ שֶׁיִּקַּח לוֹחַ וַיִּכְתֹּב עָלָיו אֶת הָאֶל"ף בִּי"ת בְּמִלּוּן וַיֵּדַע אֶת הַקֶּץ. וְאִין סְתִירָה בֵּין הַדְּבָרִים; אֲדַרְבָּה, עַל יְדֵי שְׁמִחַשְׁבִּים חֲשֻׁבֹנוֹת בְּעֵינֵי הַקֶּץ וּמִתְחַבְּרִים דְּרָךְ הַדְעַת לְלַמֵּד אֶת תוֹרַת הַגְּאֻלָּה, עוֹלִים דְּרָךְ הַדְעַת לְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שֶׁהִיא לְמַעַלָּה מִהַדְעַת לְצַפּוֹת בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא בְּבַחֲיַנַּת שֶׁל בְּלִי דְעַת. וְגַם אִם הַחֲשֻׁבּוֹן מֵרָאָה עַל זְמַן עֲתִידִי שֶׁהוּא לֹא עֲכָשׁוֹ נִמְשִׁיךְ לְחַפּוֹת בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא מִכַּח הָאֲמוּנָה שֶׁה' יָכוֹל לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאֻלָּה בְּכָל יוֹם, לְמֵרוֹת שֶׁהַתְּאֲרִיךְ הָאֲחֵרוֹן עֲדִין רְחוּק. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' מִשֵּׁה קוֹרֶץ שְׁלִיט"א שֶׁיֵּשׁ רְמֵז בְּגִמְרֵא (סְנַהֲדְרִין צז) שְׁלֹשָׁה בָּאִין בְּהַסַּח הַדְעַת, אֵלוֹ הוּן, מְשִׁיחַ, מְצִיָּאָה וְעַקְרָב. רְמֵז שְׁמִשִּׁיחַ בָּא לְאַחַר שְׁעוֹלִים לְאֲמוּנָה שֶׁמַּעַל הַדְעַת בְּבַחֲיַנַּת הַסַּח הַדְעַת, וְכֵן מוּבָא בְּסִפְרֵי 'שִׁיחַ שְׂרָפִי קִדְשׁ' (ח"א תמח) וּמוֹהַרְנ"ת זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה מַעֲצָם הַרְגָּשׁוֹ בְּזַכּוֹת לְבָבוֹ אֶת עֵמֶק נוֹרְאוֹת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, עַד כִּי בָּעֵרוֹ בְּקִרְבּוֹ כְּלֶהֱבֵת שְׁלֶהֱבֵת מִמֶּשׁ, לֹא יָכַל לְהִתְאַפֵּק, וְנָתַן אֶת קוּלוֹ בְּפִנֵּי כָּל הַנִּצְבִּים עָלָיו. אוּלַי כֶּף הוּא הַפְּרוּשׁ מֵהַ שְׂאֵמְרוֹ רְבוּתֵינוּ זְכוּרוֹנֵם לְבִרְכָה. אִין בֶּן דוֹד בָּא אֶלָּא בְּהַסַּח הַדְעַת, הֵינּוּ שְׂיִהִיָּה בְּעוֹלָם וְלֹא יֵדְעוּ כִּי כָּבֵר הוּא. וּבְבִאוֹר יוֹתֵר שְׁמַעֲתִי מֵאֲבִי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שְׂאֵמַר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן יִשְׁתַּחֲוֶה מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ, וּלְבִסוּף הֵנָּה הוּא. הֵינּוּ שְׂיִדְבְּרוּ מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ וְכִינּוֹן שֶׁלֹּא יֵרְאוּ אוֹתוֹ יָבוֹאוּ לְהַסַּח הַדְעַת, הֵינּוּ שֶׁהַדְעַת לֹא תִבֵּן מֵהַ קוֹרָה, מִדּוּעַ אִין רוֹאִים מְשִׁיחַ. וְאִזְּעָלוּ לְדַרְגַּת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וּמְשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (אִמּוֹר קג) "יֵשְׁבוּ בְּסַכַּת", תַּחַת צֶל הָאֲמוּנָה. וְרוֹאִים שֶׁצֶל הַסַּכָּה הוּא צֶל הָאֲמוּנָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מְקִיף, "וְאֲמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ". כִּפִּי שֶׁבְּאֲרָנוּ בְּמֵאֵמֶר 'עוֹלָם הַשְּׁמַיִנִי', שְׂאֲמוּנָה בָּאָה מִמְּקִיפֵי אִמָּא. וּמֵאִידֶךְ מְצִינּוּ שְׁסַכּוֹת הוּא בְּחִינַת דְּעַת, כְּמוּבָא בְּסִפְרֵי 'מֵאוֹר עֵינַיִם' (הַאֲזִינוּ) שְׁסַכָּה הִיא בְּחִינַת דְּעַת כְּמוֹ שְׁכַתוּב (וַיִּקְרָא כג, מג) "לְמַעַן יֵדְעוּ דִּרְתִּיכֶם"

וזה גם סוד הלוינותן שקשור עם חג הסוכות, כמובא ב'אבן שלמה' לגר"א (יא) סעדת לוינותן הוא הדעת אשר תתרבה בארץ, שהוא השמחה הגדולה שאין למעלה ממנה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א ש'לוינותן הוא אותיות המלוי של דעת דל"ת על"ן ת"ו. ותמר מרמז על שפע סודות התורה שבאים מהצדיק יסוד שבו סוד, והוא בבחינת "צדיק כתמר יפריח". וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א על פי הגר"א שספ"ה בא"ל ב"ם היא אותיות דעת. ומבאר לדברינו שבספוד עולים דרך הדעת לאמונה, וזה סוד הנענועים בתוך הספה דוקא, כי בנענועים מתחברים לדעת פידוע בסדור הרש"ש, ודרך הדעת עולים לעולם האמונה שהם מקיפי הספה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שחג הסוכות בגימטריא אמונה פשוטה או ארור המן או ברוך מרדכי, ובגימטריא שנות הג' אבות יחד, 180 175, 147. דג' אבות יחד מסמלים את חבור התפארת לאמא עלאה שהוא סוד חבור הדעת לאמונה.

בְּקִבוּרַת שָׂרָה כָּתוּב "בְּאֵי שֵׁעַר עִירוֹ" וְאֵלוֹ בְּמִילַת אֲנָשֵׁי שְׁכֶם כָּתוּב "יִצְאֵי שֵׁעַר עִירוֹ".

מובא ב'חזקוני' (בראשית לד, כד) "כל יצאי שער עירו" ולהלן הוא אומר גבי שרה לכל באי שער עירו אלא פאן שהפל בורחים לפי שהיו צריכים להמול בעל כרחם כתיב "כל יוצאי", לא היה אחד מהם רשאי לצאת עד שנמול, אבל גבי שרה שהפל באים לגמל לה חסד כתיב "לכל באי". ושמעתי בשם הגר"ר שאול אלתר שליט"א שלכן אמרים ישראל בפיט 'יום ליבשה' 'הבאים עמך בבירת חותמך ומבטן לשמך המה נמולים' לרמז שאנו באים לבירת בשמחה ולא כמו אנשי שכם שברחו מהבירת. ועוד טעם נראה לבאר שבאנשי שכם נאמר "יצאי שער עירו" לרמז שכלם מיעדים למיתה ועומדים לצאת מהעולם. ובדרך רמז אפשר לבאר שאצל שרה שהיה מדבר על קבורה מתאים הלשון "באי שער עירו", כי הקבורה היא בחינת יחוד שהנפטר נכנס לקבר שמסמל את יסוד הנוקבא, ויחוד נקרא ביאה. פידוע שבזמן הקבורה עולים כל המעשים טובים שהאדם עשה כל ימיו בסוד מין נוקבין לעורר יחוד למעלה. מה שאין כן ברית

מילה שמסירה את הערלה מעטרת היסוד, יש לה שתי בחינות; בחינה אחת של הסרת הערלה לצורך היחוד, ובחינה שנייה להסיר את החיצונים מהארת השער של עטרת היסוד שיש בעולמות, כדי שהאורות יצאו החוצה עד למקומות הנמוכים ביותר כמו סוד הקטרת שמוריד את האור עד לקלפות ממש. ולכן ברית מילה היא בחינת קטרת והיא בסוד **"יצאי שער עיר"**. וזה גם הסוד של הארת פורים בסוד הקטרת ובסוד מילה, שהאור מאיר עד למקומות הנמוכים ביותר, כדבארנו במאמרי פורים. וכן **"באי שער עיר"** בגימטריא **קדש הקדשים** שנקרא **חדר המטות** כי שם מקום היחוד העליון. ו**"יצאי שער עיר"** בגימטריא **"קטרת סמים דקה"** שמסמלת את מצות ברית מילה.

מובא בלק"ת להאריז"ל (וירא ע' סד) שהיסוד נקרא פתח הגוף. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים כג.) ש**שער** אותיות **עשר** המסמל את המלכות. דבמלכות נמצאים השערים והפתחים לפנס ליסוד ולעלות למעלה, כמו שכתוב **"זה השער לה' צדיקים יבאו בו"**. נראה דלכן היה מרדכי יושב בשער המלך. דהעטרה שביסוד היא בבחינת שער המלך ששם השער והפתח שמשפיע את השפע למלכות, וזה מקומו של מרדכי ששייך לשבט בנימין העטרה שביסוד. וכן מובא ב'תרגום שני' על מגלת אסתר שמרדכי ישב בשער המלך שמחבר בין בית הנשים לבית המלך, ושער זה מרמז על זווית יסוד ומלכות. וכן מצינו במשנה (שקלים ה, א) שמרדכי נקרא **פתחיה** ופתחיה מרמז על **פתח ה'**, וכן מצינו במשנה שם שמרדכי נקרא כך משום שידע **שבעים לשון**. ורואים שפתחיה מרמז על מספר שבע המסמל את העטרה שביסוד. וכן **"שער המלך"** בגימטריא **עטרה שביסוד**, ובגימטריא **נה"ם** ר"ת נצח הוד יסוד מלכות. וכן **שערים** בגימטריא **כתר** המסמל את העטרה שביסוד. **מצינו** בגמרא (מנחות סה.) **"פתחיה"** זה **מרדכי**, **למה נקרא שמו "פתחיה"**, שפותח **דברים ודורשן**, **יודע בשבעים לשון**. וכו', **דהנה בייל לישני ודריש**. והיינו **דכתיב**, **"מרדכי בלשון"**. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שמרדכי היה **פתחיה** בן **איר** ככתוב (תהילים קיט, קל) **"פתח דבריו איר"**. וכן מובא בספר 'לקוטי שושנים' לבאר את המדרש פליאה **פתחיה הוא מרדכי הדא הוא דכתיב "והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד"**, שהאותיות הראשונות של **פתחיה** יש לחצותן לשנים כדי לקבל אותיות ראשונות של **מרדכי**, לכן **"והיה ראשיתך מצער"**, מאידך האותיות האחרונות של **פתחיה** יש להכפילן כדי לקבל אותיות אחרונות של **מרדכי**, לכן **"ואחריתך ישגה מאד"**. וכאן רואים שאף על פי שפותח בדברי תורה, ומאירים דבריו וכו' סוף הדרשה של מרדכי גבה עוד יותר מההתחלה.

מצינו בזהר (מדרש הנעלם בראשית) **"למנצח על אילת השחר"**, **אילת וחזק דשחריתא דישראל**. בהיא שעתא **יזעקו בני ישראל**, ויאמרון **אלי אלי למה עזבתני**, מגו עקתהון, **לבתר מה כתיב**, **"פתחת שקי ותאזרני שמחה"**. ורואים שמקשר את הפסוק **"פתחת שקי ותאזרני שמחה"** שהיה תשובת ה' לתפלת אסתר **אלי אלי למה**

גהארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמו דדו את שלף ואת חצר
 בבטנהו יצאה ראשו ו אדמו נילו כ אדרת שער ו יקראו שמו עשו ו א
 אחי ומה בצע עכי נהרג את אחיו ו וכסי נואת דמו לכו ו נמכרו ליש
 את אביך כאשר השבי ערו יעלי ו סף לקבר את אבי ו ו יעלו אתו כל עב
 ריהם ו ישיגו אותם חני מעלה יס כל סוס רכב רעהו פרשי ו וחילו
 על שולי ו רמנו יתכלתו ארגמן ותולעת שני על שולי ו סביבו פעמנו
 וכבוד יהוה מלא את המשכן ו בהעלות הענן מעלה המשכן יסעו בני י
 פרעלי ו לפני יהוה עשה אתה אחד מן התריסא ומן בני יהוה ו נהמאש
 תעו נמי עין וביען במשפט מאסו ואת חקתי געלה נפשו אף גם זאת
 יועלצבא מט ה בני גד אל יספבן דעו אל ונסעו הקהתי מנשא המקד
 יכלאו כל דבר מאומה הדבר אשר ישימא להי סבפי אתו אדברו י לרב
 ואיחניף את הארץ ו לארץ לאי כפולדס אשר שפן בהכי אסבדס שפכו
 הי כסנתן לכסו ורשתם אתהו שבתם בהו שמרתם לעשו תאתכל להחקי
 ממך והותרך יהוה הלטו בה בפרו בטרנו בפרו בהמתך בפרו אדמתך

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שמהרה בימנו בגימטריא משיח. ומשיח בן דוד מהרה בימנו בגימטריא
תשפ"ב. ושלח צופן מהר"ה בימנו תשפ"ב. עובר את המילים "יען וביען" כמובא בספר 'מאור האפלה' מרבנו נתנאל
 בן ישעיה מחכמי תימן בתחלת האלף השישי (עמוד שפ"ג ניתן לראות באוצר החכמה) "והם ירצו את עונם יען וביען
 במשפטי מאסו", אמרו שמלכות הרביעית תמשך כמנין יען שהם תש"ף. ורואים שפכתב מפרש לפני 700 שנה
 על שנת תש"פ שהיא שנת הקץ. ונלמד מהפסוק (ויקרא כו, מג) "והארץ תעזב מהם ותרוץ את שבתתיה בהשמה מהם
 והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם". כי יען בגימטריא גדולה עולה תש"פ.
 ועד שנת יען הארץ תעזב מהם. וכינון שיש תהליך של שנתים של לידת משיח נרמז בפסוק: "יען וביען", כי יען
 בגימטריא תש"פ שהתחילה מגפת הקורונה, והתחילו השנתים של לידת משיח אחרי הסיום של שבעים השנים, וזה יסתים
 אחרי שנתים כהמשך הפתוב "ביען" בגימטריא תשפ"ב. וכן יען אותיות עני שנגמר על ביאת המשיח עני ורכב על
 חמור. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שיען פרושו בגלל בגימטריא בן דוד.

יאומי שלשות כלאי כל לשותממי מיהי אדוי מלאשבעתי מי סאחרי הכותי הוה
 שראלי צאי סבי דרמהו ירדפו מצרי סאחרי ה' סוישי ג' ואותסחני סעלהי סכלסו סר
 פיל להפשיי שלחנ ותחתשנו וכי יגחשו ראתא שאו אתאשה ומתסקולי סקלה שורו
 הארגכפי תחראי היהלו לאיקרעו עשיתעלשו ולי ורמ' ניתכלתו ארגמן ותולעתשני
 דאאהרן וכלבני ישראל אתמשה והנהקרן עורפני ווי יראו מגשתאלי ווי קראאלו
 שהלבו אלאהלמו עד כי שכן עלי והענו וכ' דיהוה מלאאתה משכן ובהעלותה ענ
 החלב אשר עלה קרב ואתי תרתה כבוד ואתשתיה כליתו אתחלבהן ואתשוקהי מי ומוסי
 מן אשר על כפה כהן יתן על ראשה מטהר לכפר עלי ולפני יהוה ועשה אתה אחד מן התר
 טושרטקדשי סיהי ולא להי הסו לאי חללו שסאלהי הסכי אתאשי יהוה לחסאלהי ה
 ותק' אתשבתתי הבהשמה מהסו הסי רצו אתעו נסיען ו' יען במשפטי מאסו ואתחקת
 שמאותו שמני סעלפי יהוהפקדאות סבי דמשהא שאי שעל עבדתו ועלמשאו ופקדי
 צבא מטהבני שמעו ושלמי אלבן צורישדי ועל צבא מטהבני ג' דאלי ספבן דעואלו נ
 ודתן ואבירסי צאו נצבי ספתחא להי הסו נשיהסו ב' ניהסו טפסו יאמר משהבזאת
 יאמר בלעסאלבלקהנהבאתי אלי קעתהי כלאוכל דב' מאו מההדבר אשר ישי סאלה
 ס' במספר סכמ' טפס' ו' ע' ה' ט' אתא' ד' מל' ב' ד' ל' ת' ה' ת' מ' ד' מ' ח' ת' ו' ס' ה' נ' י'
 לאתחני פואתהארק אשר אתסבה כי הדסהו אי חני פאתהארקו לארקלאי כפרלדסאשו
 אתדבריהוה כי יראתס מפני האשו לאעלי תסבהרלאמר אנכי יהוהאלהי קאשרהוצ
 תהירדן לבאלרשתאתהארק אשר יהוהאלהי כסנתן לכס' וירשתם אתהו ישבתסבהוש
 פישני עדי סאו עלפישלשה עדי סיקוס דברי קוסעד חמסבא י' לענו ותבוטרהו ענ
 עמי הארק כי סיהוה נקרא עלי קו יראו ממך והותרך יהוה לטובה כפר יבטן ו' ב' פ
 דמתאהרן אחי ר' הרהרו יאס' א' לעמי ועלא' מ' עלתסבי ב' ת' ו' כ' ב' ו' ש' א' לב' מ'

הוספות על הצופן מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בהקמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר

בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדין הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ויפחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. רואים שעם ישראל יגאלו כשיבקשו את דוד בן ישי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות עונה והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
fish@neto.net.il טל: 0533109982

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או
בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

קישורים להורדת עלוני סוד החשמל

www.nogezel.org/tora/fish

<https://drive.google.com/open?id=1uMLjW8YHm6ZkwDeKyogLhX8hPo7HHhTb>

<https://drive.google.com/drive/u/0/folders/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkvw3P>

קישור להורדת תוכנת הרמז בגירסא חדשה עם הוספות רבות

<https://drive.google.com/file/d/0B8NARozmpEUAQ3A1QjhqUzhWY0U/view?pref=2&pli=1>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת

קישור להורדה של הגירסה הישנה לתוכנת הרמז

https://drive.google.com/file/d/1yoo_fCns0uSf2qMa1SCChjlxVf5hean6/view